

Učimo se moliti, da se bomo naučili živeti

20 let delovanja Delavnic molitve in življenja v Sloveniji

Foto: arhiv DMŽ

Ko je br. Štefan Kožuh začel iskreno iskati poglobljen odnos z Gospodom, je to pripomoglo k odkritju preizkušenega načina učenja molitve: Delavnic molitve in življenja (DMŽ). V dvajsetih letih so voditelji DMŽ v Sloveniji pomagali potrpežljivo in vztrajno vstopati v osebni molitvi v stik z Gospodom od najbolj preprostih korakov do nedoumljivih globin kar 4500 udeležencem. Ob dvajseti obletnici se s hvaležnostjo ozirajo na prehojeno pot, pred 35 voditelji DMŽ pa je izziv, kako prinašati oznanilo in prebujati žejo po živu vodi med Slovenci tudi v prihodnje.

ŠOLA MOLITVE IN ŠOLA ŽIVLJENJA

DMŽ so šola molitve in šola življenja. Udeleženci se učijo moliti tako, da molijo in pri vsakem od petnajstih srečanj razmišljajo ob katehezah in spoznajo enega od molitvenih načinov, ki ga v tednu do prihodnjega srečanja izkustveno preverjajo in osvajajo.

Na prvih dveh srečanjih odkrivajo Očetovo ljubezen do vsakogar. To jih okrepi, da odločneje stopijo na pot vere, kot vzor romarice pa je predstavljena Marija. Na petem in šestem srečanju udeleženci doživijo veliko osvobo-

ditev, ko se izročajo in vstopajo v spravo z Bogom, z brati in seboj. Povezani v občestvu na osmem in devetem srečanju pogumno in odločno stopijo v osebni odnos z Bogom. Vsakodnevno vstopanje v stik z Gospodom ob izbrani božji besedi in molitvenem načinu udeležencem pomaga, da najdejo vsakodnevno pol ure časa za molitev, ki jo imenujejo svete pol ure. Tako postopno premagujejo notranje strahove, žalost in nezadovoljstvo. Udeleženci postajajo vedno bolj podobni Jezusu, ko postajajo z božjo pomočjo ponižni, potrpežljivi, ljubeznivi in odprti za druge, svoja dejanja in odločitve pa razločujejo s preprostim vprašanjem: Kaj bi na mojem mestu storil Jezus? Zadnje srečanje je za vse posebna izkušnja »puščave«, ko si vzamejo nekaj ur, da so na samem z Gospodom.

DMŽ niso nove skupine, ki se oblikujejo v župniji, želijo le pomagati pri uvajanju v krščansko molitev in življenje. Po končanih petnajstih srečanjih voditelji zaključijo svoje poslanstvo in se umaknejo, udeleženci pa si prizadevajo še naprej vztrajati v vsakodnevni molitvi ob dnevni božji besedi. DMŽ so odprte vsem, tako katehetom, pastoralnim delavcem,

članom različnih skupin v župniji, malim in preprostim, kot od Cerkev oddaljenim in tistim, ki ne morejo prejemati zakramentov.

ZAČELO SE JE V BRAZILIJU

Kapucin br. Ignacio Larrañaga je sobratom v Južni Ameriki v Braziliji odkrival frančiškovo duhovnost v luči drugega vatikanskega koncila, da bi začutili žejo po Bogu in osebni stiku z njim. »Poklicani smo delati za ljudi, še prej pa smo poklicani živeti pristen odnos z Gospodom,« je med drugim poudarjal. Po enotedenskem navdušenju za bistveno, so ga sobratje spodbudili, da to posreduje tudi laikom. Izoblikovala se so tedenska srečanja in po desetih letih so se na pobudo laikov rodile DMŽ v Braziliji, Čilu, se razširile po Južni Ameriki in preko Atlantika v Španiji, na Portugalskem, v Italiji, Franciji, Angliji, pa tudi med Slovenci.

Po desetletnem vodenju srečanj *Izkušnja Boga* (br. Ignacio jih je vodil tudi do 45 na leto) se je na pobudo laikov razdelila vsebina srečanj na 15 tedenskih srečanj, ki se nadaljujejo v vsakdanjem življenju, ko gredo udeleženci DMŽ za pol ure v samoto, premišlujejo predlagano božjo besedo, ki je povezana z vsebino zadnjega srečanja, in poglobljajo molitveni način, ki so ga spoznali na zadnjem srečanju, da bi lahko ob koncu izbrali načine, ki jim pomagajo vstopiti v odnos z Gospodom.

»POKLICANI SMO DELATI ZA LJUDI, ŠE PREJ PA SMO POKLICANI ŽIVITI PRISTEN ODNOS Z GOSPODOM.« (Ignacio Larrañaga)

Kasneje so se DMŽ razširile tudi v Albaniji, Afriki in v Severni Ameriki. Na svetovni ravni je v prvih desetih letih od leta 1984 do leta 1994 šlo skozi DMŽ približno tri milijone ljudi po vsem svetu. To je očitno znamenje, da gre za božje delo. DMŽ so laiško služenje, ki ga je Sveti sedež potrdil z dekretom leta 2002. Večina voditeljev je laikov, ki sodelujejo s svojimi pastirji.

ODMEVI UDELEŽENCEV

DMŽ sem doživela kot prijetno druženje. Naučila sem se načinov molitve, ki jih do tedaj nisem poznala. V preteklosti se mi je večkrat dogajalo, da sem imela težave z zbrano molitvi. Misli so mi odpotovale drugam, želebrala sem naučene molitve, bila raztresena in kar mudilo se mi je moliti ... Obiskovanje delavnic je bilo prijetno, razbremenila sem se marsičesa, kar me je »tiščalo k tlom«, in prepoznala sem, da se je začelo moje življenje spreminjati. Z drugačnimi očmi sem začela gledati na dogajanje okoli sebe. (Sonja)

Prijatelj me je vprašal: »Zakaj to delaš? Zakaj hodiš na te 'delavnice?'« Odgovoril sem mu brez razmišljanja. Brez izbiranja besed. Odgovor je prišel sam. Bil je v meni. »Ker je potem življenje mnogo, mnogo lažje!« (Ljubu)

Kaj bi na mojem mestu storil Jezus? S tem vprašanjem se učim odkrivati v vsakem človeku Jezusa. Čutiti v vsaki bolečini njegovo navzočnost. Sprejeti vsak nov korak z zaupanjem. In ljubiti tako, kot je ljubil On. Kako to dosežati v svojem življenju, so mi pokazale moje prve Delavnice molitve in življenja. (Urška)

Ti si me ljubil in mi obljubil, Ti si dal in vzel, Ti si posvetil in poslal, da bi jaz obljubil in Te ljubil, vzel, sprejel in razdal, bil poslan in Ti vse to posvetil. Amen. (Niko)

Že drugič sem obiskovala DMŽ. Nisem vedela, da bo drugič še lepše. Poglobila sem se bolj kot prvič in utrdila smisel svoje vsakdanje molitve. Zame je postala potok žive vode, ki daje življenje. Ne samo meni, tudi vsem, ki se jih moja skromna molitev dotakne. Po prvih delavnicah v Šempetru mi ni uspelo redno moliti. Prepoznala sem, da to ni dobro za moje življenje. Tako sem se z velikim veseljem po enem letu udeležila drugih delavnic, v Gorici. Nikdar nisem bila molivka, a me je šola molitve uvedla v to veliko skrivnost pogovora z Bogom. Ne vemo, kaj nam bo prinesla prihodnost, a vem, da me bo z molitvijo vedno manj strah. (Paola)

Pripravila JANA PODJAVORŠEK

POGOVOR

Poklicani smo v pristen odnos z Gospodom

Br. Štefan Kožuh, začetnik Delavnic molitve in življenja (DMŽ) v Sloveniji

Kdaj ste se prvič srečali z vsebino DMŽ?

Na poti osebne in bratske molitve sem v iskanju živega in poglobljenega osebnega odnosa z Gospodom našel odgovor v DMŽ. Pritegnile so me kratke razlage molitvenih načinov. Knjižica Srečanje, ki sem jo našel v eni od knjigarn in je obležala na knjižni polici, je nakazala odgovor na mojo žejo po pristnem odnosu z Gospodom. Pri iskanju izvira DMŽ sem vzpostavil stik z italijansko redovnico Marijo Elvezio Furlan, ki je delovala v Južni Ameriki. Prišla je v Vipavski Križ in nam v nekaj dneh predstavila vsebino DMŽ ter molitvene načine. Nekaj mesecev kasneje, jeseni leta 1993, je imel br. Ignacio Larrañaga teden *Izkušnje Boga* blizu Rima. Tja sem šel s tremi brati kapucini in spomladi leta 1994 smo že začeli z DMŽ v Sloveniji.

Kaj vas je pri DMŽ nagovorilo?

Po naravi sem bolj praktičen človek in pri DMŽ sem našel prav to. Nekaj zelo preprostih molitvenih načinov, ki te vodijo v osebni stik z Bogom. Nagovorila me je konkre-

tnost in vztrajnost petnajstih srečanj po dve uri tedensko. Ni namreč dovolj samo poslušati in biti navdušen. Vsak dan znova je potrebno stopati v odnos z Gospodom in brati božjo besedo, ki ti osvetljuje življenjsko pot. Še preden si povabljen za Gospodom, ti on razodeva pot do sebe. Konkretnost in doslednost v klicu k vsakdanji zvestobi mi je bila trdna opora, ki je začela v meni oživljati molitev in jo še vedno ohranjam. DMŽ so torej pripravno orodje, da lahko tudi drugim pomagaš stopati na pot za Gospodom, v poglobljen odnos z njim v poslušanju in v odgovarjanju na njegovo Besedo.

Po izkustvu srečanja *Izkušnja Boga* ste začeli s prvimi DMŽ v slovenščini.

Moji sobratje so prepoznali klic, da moramo ta zaklad posredovati naprej, in potrebno se je bilo vreti v delo, molitev in služenje. Z br. Markom sva v Štepanji vasi začela voditi prvo DMŽ. Med tednom sem prevajal priročnik in molitve iz Srečanj, pošiljal prevode po faksu; tako sva se pripravljala na naslednje srečanje. Nadaljevala sva in v tretjem ciklusu sem

vzporedno vodil DMŽ v Novi Gorici, Kopru, Škofji Loki in Mariboru. Gospod je poskrbel, da je šlo. Prvi laiki so se odločili, da stopijo na pot voditeljev, in začela se je organizirana rast DMŽ. Bratje smo prepoznali, da moramo ostajati v ozadju in dati vedno več prostora laikom. Povezali smo se z mednarodno koordinacijo DMŽ in bili blagohotno spremljani, da smo rasli v globino in se delavnice niso razvile zgolj v aktivizem. V voditeljih je vzknilo globoko molitveno življenje, ki je potem dalo sadove v konkretnem služenju vodenja DMŽ.

Br. Ignacio Larrañaga je obiskal tudi Slovenijo.

Imeli smo to milost, da nas je obiskal kar trikrat in dal svoj pečat ne le voditeljem, ampak tudi številnim udeležencem, ki jih je navdušil za Gospoda. Ob prvem obisku se je srečal s slovenskimi voditelji DMŽ, organizirali smo evangelizacijski dan na Teološki fakulteti, dvakrat je vodil srečanje *Izkušnja Boga* (leta 2001 in 2011). Njegovi obiski so spodbudili širjenje DMŽ v Sloveniji, da je danes pri nas že 35 voditeljev.

J. Po.